

عنوان مقاله:

برنامه درسی و بررسی شبکه های مجازی، فرصت ها و تهدیدها

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی علوم مدیریت نوین و برنامه ریزی فرهنگی اجتماعی ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 4

نویسندگان:

محمدرضا فتحی - دانشجوی دکتری برنامه ریزی درسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان خوراسگان

سمیرا اسدی - کارشناسی مدیریت آموزشی

صدیقه هوشند - کارشناسی آموزش ابتدایی

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش بررسی شبکه های مجازی و فرصت ها و تهدیدهای آن بر اساس رویکردهای برنامه درسی (نظریه اجتماعی) میباشد. شبکه های اجتماعی یکی از جدیدترین و پرمخاطب ترین عرصه ها در فضای مجازی هستند که در سال های گذشته به دلیل پاره‌ایاز نا آگاهیها و بدبینی متعصبانه، نام آنها برای برخی تداعی کننده بی بند و باری بود؛ حال اگر بخواهیم با نگاهی بی طرفانه، کارکردهای آشکار و پنهان این فضاهای اجتماعی را مورد کنکاش و بررسی قرار دهیم، به این باور می رسیم که شبکه های اجتماعی در صورت استفاده صحیح نه تنها آسیب زا نیستند بلکه مزایای فراوانی نیز دارند؛ دست کم اینکه مزیت های آن بر آسیب هایشغلبه میکند. تاثیر شبکه های مجازی در برنامه درسی و آموزش آن قدر اهمیت است که امروزه یکی از مباحث اصلی برنامه ریزان درسی و متخصصان آموزش و پرورش است. دیدگاه اجتماعی تاکید اولیه خود را بر تجربه اجتماعی قرار می دهد و گاهی اوقات بر انتقال فرهنگی تاکید می ورزد. روش این پژوهش از نوع توصیفی تحلیلی می باشد. این پژوهش در صدد آن است که با رویکردهای برنامه درسی به پاسخگویی به نیازهای فراگیران و این که چگونه می توان تهدید ها را به فرصت تبدیل کرد؟ شبکه های اجتماعی چه تاثیری بر، برنامه درسی دارد؟ نقش برنامه درسی در به کارگیری شبکه های اجتماعی چیست؟ چگونه فرصت های شبکه اجتماعی در راستای توسعه برنامه درسی و آموزش و یادگیری افزایش داد؟ درمجموع می توان گفت نقش برنامه درسی بر شبکه های مجازی مسلمات. و شبکه های اجتماعی برای برنامه درسی یک فرصت محسوب می شود و می تواند برنامه درسی را به اهدافش در آموزش و یادگیری برساند.

کلمات کلیدی:

شبکه های مجازی، فرصت و تهدید، نظریه انسان گرا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/410666>

